

ת"פ 73534/10/18 - מדינת ישראל נגד מרוואן דוויק

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 73534-10-18 מדינת ישראל נ' דוויק

/

בפני
בעניין: כבוד השופט איתן כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מרוואן דוויק

הנאשם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בתקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

2. בהסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים הוסכם שהנאשם יודה ויורשע בכתב אישום מתוקן והצדדים יעתרו לעונש מוסכם בן 3.5 חודשי מאסר בעבודות שירות בכפוף לחוות דעת מטעם הממונה על עבודות שירות אשר תקבע את התאמתו, לצד מאסר על תנאי. היום עדכנו הצדדים את ההסדר בנוגע לרכיב המאסר והסכימו על מאסר ממש בן שלושה חודשים ויום אחד.

כתב האישום המתוקן

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 26.06.2018 הגיע הנאשם יחד עם אחרים לבית החולים "שערי צדק" כדי לבקר את אחיו הצעיר שהיה מאושפז. במהלך שהותם, כאשר ריח אלכוהול ניכר מהם, החלו הנאשם והאחרים להפריע לפעילות הצוות הרפואי. בתגובה לכך, וכן נוכח השעה המאוחרת, התבקשו הנאשם והאחרים לעזוב את המקום וסירבו לכך. נוכח סירובם, הזעיקה האחות שולה את צוות האבטחה. למקום הגיעו המאבטחים נתי כהן, שחר נהרי והדר נשרי והתלוו לצוות הרפואי. הנאשם הפנה אצבע משולשת כלפי המאבטח שחר והחל מקלל אותו ואת המאבטח נתי באומרו: "יא בן זונה, אני אזיין את שניכם". נוכח התנהגותם של הנאשם והאחרים, הזעיק הצוות הרפואי את המשטרה. למקום הגיעו השוטרים סולימאן, השוטר אחמד, והשוטר יאיר וחברו לצוות האבטחה. בהגיעם למקום, פנה השוטר אחמד לנאשם ולאחרים והסביר להם שרק אחד מהם יכול להישאר עם המטופל. הנאשם והאחרים נכנסו לחדר המטופל,

במטרה להיפרד ממנו ולאחר מספר דקות נכנס השוטר סולימאן לחדר וביקש מהם לצאת. בתגובה לכך, הפנה הנאשם אצבע משולשת כלפי השוטר סולימאן ואמר לו: "אני אזיין את אחותך". בשלב זה ביקש השוטר סולימאן מהנאשם לעזוב את החדר ובתגובה הכה הנאשם את השוטר סולימאן בפניו במכות אגרופ. השוטר סולימאן הודיע לנאשם שהוא עצור והחל, יחד עם השוטר יאיר, בביצוע המעצר. הנאשם השתולל תוך שהוא מתנגד למעצר. במהלך הדברים, נפצע השוטר סולימאן כתוצאה ממכה שקיבל מנשקו של השוטר יאיר ונזקק לקבל טיפול רפואי. במעשיו האמורים לעיל, תקף הנאשם שוטרים והתקיפה קשורה למילוי תפקידם כחוק.

תסקיר שירות המבחן

4. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 24/06/2020. כדי לשמור על צנעת הפרט של הנאשם אפרט את עיקרי הדברים בלבד.

התסקיר סוקר את הרקע האישי, המשפחתי והתעסוקתי של הנאשם. הנאשם בן 21, מאורס, מתגורר בבית הוריו בעיר העתיקה בירושלים ועובד בשיפוצים. הנאשם סיים 10 שנות לימוד, לדבריו הפסיק את לימודיו כיוון שרצה לעבוד ולהרוויח כסף. הנאשם עבד בעבודות מזדמנות ובחמש שנים האחרונות עובד כאמור בשיפוצים.

משפחת מוצאו מונה זוג הורים ו-3 ילדים, בגיל 19-24. הנאשם תיאר קשר טוב עם משפחתו.

ביחס לדפוסי שימוש באלכוהול, ציין שירות המבחן שהנאשם מסר שלראשונה החל בשימוש באלכוהול בגיל 18, לדבריו במספר פעמים בודדות ובנסיבות חברתיות. עוד מסר שאינו אוהב לשתות והפסיק מסיבות של אימוני ספורט שבהם עסק. הנאשם שלל שימוש בסמים.

שירות המבחן סקר את הרשעותיו הקודמות של הנאשם. בשנת 2016 נשפט הנאשם בגין יידוי אבנים, איומים, החזקת סכין, שיבוש הליכי משפט וניסיון לגניבת רכב ונדון למאסר בן 20 חודשים, פיצוי לנפגע ומאסר על תנאי. בשנת 2018 נשפט בגין תקיפה ונדון למאסר בן 5 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לנפגע העבירה. בשל עבירה זו הופנה לשירות המבחן והתרשמותם הייתה שהנאשם מאופיין בחשיבה ילדותית, בקושי בדחיית סיפוקים, קושי בקבלת סמכות וקושי להתייחס לחלקים בעייתיים בהתנהגותו ולמשמעות מעשיו. בשנת 2019 נשפט בגין הסגת גבול פלילית ונדון למאסר בפועל בן חודש ושבעה ימים ומאסר על תנאי. שירות המבחן ציין שלנאשם תיק פתוח שבו הוגש כתב אישום בגין איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בהקשר לתיק הפתוח אעיר שאין לו כל משקל במסגרת הליך זה.

בהתייחס לעבירה הנוכחית, הביע הנאשם צער וחרטה מילוליים עליה. ברם, נטה לצמצם מאוד במשמעותה של התנהגותו האלימה. לדידו, המקרה התרחש על רקע אשפוז אחיו בבית החולים, כאשר הגיע לבקרו שם שלא במסגרת שעות הביקור המותרות כשהוא תחת השפעת אלכוהול. לדבריו פעל באירוע מתוך הגנה עצמית לאחר שמאבטחים ושוטרים התנפלו עליו כיוון שסירב לסיים את ביקורו בעת שהתבקש. שירות המבחן מצא שהנאשם

התקשה לגלות הבנה ולקבל אחריות על התנהלותו הבעייתית במהלך האירוע, ולא גילה יכולת להתייחס לפגיעה שנגרמה למתלונן. הנאשם מחזיק בעמדה קורבנית ומרוכז בצערו על המחירים שהוא משלם בעקבות ההליך הפלילי.

כגורמי סיכון לעבריינות חוזרת, צוינו: גילו הצעיר; חוסר בשלמות רגשית; וקושי בוויסות דחפים, בדחיית סיפוקים ובקבלת סמכות. עוד צוין שסנקציות עונשיות קודמות שהופעלו נגד הנאשם לא גרמו להרתעתו ולהימנעותו מלעבור עבירות, הוא מתקשה להכיר בחלקים בעייתיים בהתנהלותו ובמעשיו ונוטה לצמצם ואף להכחיש חלק מהתנהגויות אלה. שירות המבחן התרשם שהנאשם מרוכז בעמדתו הקורבנית עקב המחירים שהוא משלם בעקבות ההליך הפלילי, אך מתקשה להכיר באחריותו האישית למצבו.

כגורמי סיכוי לשיקום, צוינו: המחיר האישי שמשלם הנאשם ונישואיו העתידיים.

הנאשם שלל צורך להשתלב בהליך טיפולי והביע חוסר פניות לכך. לאור זאת נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית והמליץ על ענישה מציבת גבול בדמות מאסר בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי.

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

5. כראיות לעונש מטעם המאשימה הוגש פלט ההרשעות הקודמות של הנאשם.
6. ב"כ המאשימה, עו"ד שמרית וולף, עתרה לכבד את הסדר הטיעון וטענה שהוא ראוי בנסיבות העניין. בטיעוניה הדגישה לחומרה את העובדה שהעבירה נעברה בבית חולים, את חובתו של בית המשפט להגן על שוטרים שעוסקים במלאכת שמירת הביטחון והסדר הציבור, ואת תסקיר שירות המבחן שלא מגלה שינוי בדרכו של הנאשם או שיקום. לקולה ציינה את ההודאה והחיסכון בזמן שנגזר ממנה.
7. ב"כ הנאשם, עו"ד אליה תיאודורי, עתר אף הוא לכבד את הסדר הטיעון וביקש לנכות מתקופת המאסר את ימי המעצר ולהשיב לנאשם את הערבויות שהפקיד בתיק.

דברי הנאשם

8. הנאשם ויתר על זכותו למילה אחרונה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

9. כתב האישום כנגד הנאשם מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

10. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. במקרה דנא, **הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו הם אלה:**

ערך ההגנה על גופם, כבודם, שלוות נפשם, וחירות פעולתם של השוטרים העוסקים במלאכת אכיפת החוק;

ערך הגנה על ביטחון הציבור ושמירת הסדר הציבורי;

ערך חובת הציות לחוק וההגנה על שלטון החוק;

ערך שמירת על בתי החולים כמקומות בטוחים מאלימות;

וערך ההגנה על אנשי הצוות הרפואי המופקדים על בריאות החולים המאושפזים ומניעת הפרעה לתפקודם התקין.

12. לעניין **מידת הפגיעה בערך המוגן**, מצאתי שזו בלתי מבוטלת. האירוע התרחש בבית חולים על כל הרגישות הכרוכה בכך, הנאשם התנהג באופן מגונה כלפי המאבטחים והשוטרים ולאחר מכן תקף שוטר והאירוע הסתיים בפציעת השוטר אשר נזקק לטיפול רפואי.

13. לעניין **מדיניות הענישה הנוהגת**, בחינת פסקי דין רלוונטיים מעלה שרף הענישה המקובל נע בין צו של"צ לצד מאסר מותנה עונשים נלווים אחרים ועד למאסר ממש לצד עונשים נלווים.

א. רע"פ 7641/14 **אלטורי נגד מדינת ישראל** (30.11.2014): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שנגישה הנאשמת. הנאשמת נדונה ל- **30 ימי מאסר בפועל וקנס**. הנאשם הורשעה לאחר ניהול הוכחות בהעלבת עובד ציבור (2 עבירות), תקיפת שוטר ואיומים. בנסיבות תיק, הטיחה הנאשמת קללות ואיומים בשוטר שרשם דו"ח תנועה, סירבה להזדהות, חבטה בלחיו, שרטה אותו, ירקה בפניו, הכתה בכתפו וירקה לעברו פעם נוספת. ערעורה לבית המשפט המחוזי נדחה.

ב. רע"פ 2065/14 **אבו מדיגם נגד מדינת ישראל** (9.6.2014): בית

המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם. הנאשם נדון ל-4 חודשי מאסר בפועל, בנוסף הופעל המצטבר מאסר על תנאי בן 6 חודשים, כך שהוטלה על הנאשם תקופת מאסר כוללת בת 10 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח לצד עונשים נלווים. בנסיבות התיק, הגיע כוח משטרת לביתו של הנאשם כדי לערוך חיפוש. במהלך עריכת החיפוש תקף הנאשם את אחד השוטרים בכך שדחף אותו בחזהו. שוטר אחר שהיה במקום עזר לשוטר הראשון להשתלט על הנאשם. הנאשם בעט בשני השוטרים ובשני שוטרים נוספים שהיו במקום. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה.

ג. רע"פ 4592/14 סרגייב-רוטמן נגד מדינת ישראל (25.08.2014): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגישה הנאשמת. הנאשמת נדונה לארבעה חודשי מאסר על תנאי, צו של"צ וצו מבחן, לאחר שהורשעה על פי הודאתה בתקיפת שוטר ובהפרעה לשוטר. בנסיבות התיק, התפרצה הנאשמת לעבר שוטרים בעת שהייתה שרויה בגילופין, ירקה על שוטרת וקיללה אותה. בהמשך לכך, סטרה לשוטרת ומשכה בשערות ראשה. לאחר שנעצרה השתוללה בניידת. הנאשמת היא סייעת לרופא שיניים וההגנה ביקשה לבטל הרשעתה עקב הפגיעה הצפויה בעתידה המקצועי. שירות המבחן המליץ על ביטול הרשעה. יצוין שלאחר שהתפכחה הנאשמת בתחנת המשטרה, היא התנצלה לפני השוטרת והביעה חרטה על מעשיה. הנאשמת ערערה לביהמ"ש המחוזי על הרשעתה וערעורה נדחה.

ד. רע"פ 2222/13 חיחאשוילי נגד מדינת ישראל (02.05.2013): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם. הנאשם נדון לארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסך של 300 ₪ ופיצוי לשוטר שהותקף בסך של 3,000 ₪, לאחר שהורשע בתקיפת שוטר ובהפרעה לשוטר. בנסיבות התיק, סירב הנאשם לצאת מהרכב שבו נסע, וזאת על אף בקשות חוזרות ונשנות של שוטר שנכח במקום. בשלב מסוים נאות הנאשם לצאת מהרכב ואז הצמיד את פניו אל פני השוטר באופן מאיים וכששאל אותו השוטר אם הוא שיכור, נשך הנאשם את השוטר באפו. נוסף על כך, התנגד הנאשם למעצרו ונופף בידיו לכל עבר. ערעור שהגיש הנאשם לבית משפט המחוזי נדחה.

ה. ע"פ (י-ם) 33814-05-17 פרץ נגד מדינת ישראל (08.05.2018): ביהמ"ש המחוזי דחה את ערעורו של נאשם שהורשע בתקיפת שוטר ושנידון לחודשיים מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים. בנסיבות התיק, בעת ששוטר רשם דו"ח לנאשם - תפס הנאשם את ידו של השוטר, חטף מיידו את תעודת הזהות שלו והשליך אותה לשיחים תוך שאמר לשוטר: "אתה לא יודע עם מי אתה מתעסק", וכן: "אני לא בא אתך לשום מקום". בהמשך לכך, דחף את השוטר ולא אפשר לו לאזוק אותו. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם את המעשים - בצדו הנמוך עומד על צו שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב, - ובצדו המחמיר עומד על שישה חודשי מאסר

בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס. ביהמ"ש המחוזי קבע שלא נפלה טעות בגזר דינו של בית-משפט קמא, הן במתחם הענישה שנקבע, והן בעונש המתאים בגדרי המתחם.

ו. עפ"ג (מחוזי מרכז) 21174-07-14 **עיסא נגד מדינת ישראל**
(09.12.2014): הנאשם הורשע בבית משפט השלום על פי הודאתו בתקיפת שוטר ואיומים, ונידון **לשבעה חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית**. בית המשפט המחוזי אישר את מתחם העונש ההולם שקבע בית המשפט קמא, ממאסר בפועל בדרך של עבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל ממש, אך הקל בעונשו של הנאשם והמיר את עונש המאסר ב-6 חודשי עבודות שירות.

14. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לכך שהמעשה לא היה מתוכנן, שחלקו של הנאשם באלימות היה רב ומשמעותי, שכתוצאה ממעשיו של הנאשם ומהתנגדותו למעצרו נפצע שוטר ונזקק לטיפול רפואי, ושבעת האירוע היה הנאשם שרוי בגילופין.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 י"ג), ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים במקרה דנא, אני סבור **שמתחם העונש ההולם את המעשה נע בין תקופת מאסר קצרה בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר ממש והכול לצד ענישה נלווית**.

16. במקרה דנא, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

18. בהתאם לכך נתתי דעתי לגילו הצעיר של הנאשם, לפגיעה שייפגע כתוצאה ממאסרו; להודאתו אשר חסכה מזמנם של העדים, הצדדים ובית המשפט; לנסיבותיו האישיות, המשפחתיות והכלכליות כעולה מתסקיר שירות המבחן; ולהרשעותיו הקודמות בעבירות ממין העניין.

19. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובפרט נוכח עברו הפלילי של הנאשם והצורך בהרתעתו, הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשם **ברף האמצעי של מתחם העונש ההולם**, קרי, לגזור עליו עונש מאסר לצד מאסר על תנאי.

הסדר הטיעון

20. כאמור, באו הצדדים בהסדר טיעון אשר הנימוק המרכזי להצדקתו הוא שיקולי יעילות הנגזרים מהודאתו של הנאשם.

21. על פי פסיקה עקבית וברורה של בית המשפט העליון, ככלל ייטה בית המשפט לכבד הסדרי טיעון המובאים לפניו, זולת במקרים חריגים שבהם לא מתקיים איזון ראוי בין טובת ההנאה שמעניק הסדר הטיעון לנאשם ובין התועלת שיש בעונש המוצע במסגרת ההסדר, לאינטרס הציבורי (להלן: "נוסחת האיזון") (ע"פ 1958/98 פלוני נגד מדינת ישראל (25.12.2002)).

ודוק, נקודת המוצא בבחינת הסדר טיעון היא העונש המוצע בו. במסגרת הבחינה יבדוק בית המשפט האם העונש המוצע במסגרת ההסדר הוא פרי של איזון נכון בין טובת ההנאה המוענקה לנאשם - בהשוואה לנורמת הענישה המקובלת ובהתחשב בחומרת העבירה, נסיבותיה ונסיבותיו של הנאשם - ובין התועלת שיש בעונש לאינטרס הציבורי - בהתחשב במטרה שלשלמה גובש ההסדר.

בע"פ 7757/11 פלוני נגד מדינת ישראל (13.02.2013) הדגיש בית המשפט העליון את השיקול הקשור בפגיעה שתיגרם לנאשם אם יידחה הסדר הטיעון נוכח החלטתו להודות ולוותר על ניהול הליך מלא.

22. בחנתי את נימוקי הסדר הטיעון ואת העונש המוצע בו, ולאחר ששקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים בהקשר זה, מצאתי שהסדר הטיעון סביר, מבוסס על שיקולים ראויים ומקיים את נוסחת האיזון דלעיל ועל כן החלטתי לאמצו.

יש להדגיש כעולה מהניתוח דלעיל, שאילולא הסדר הטיעון, הייתי דן את הנאשם לעונש חמור יותר מהעונש שעליו הוסכם במסגרת ההסדר.

סוף דבר

23. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה - סוגם ומידתם והשפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בן שלושה חודשים ויום אחד** בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.

הנאשם יחל לשאת את מאסרו ביום 16.08.2020 ולשם כך יתייצב ביום המיועד בכלא ניצן עד השעה 10:00 כשבידו העתק מגזר הדין ומפקודת המאסר.

ב. **מאסר בן חמישה חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירה נגד שוטרים ויורשע בה בתוך התקופה או**
עמוד 7

לאחריה.

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים.

הפקדות שהפקיד הנאשם התיק יוחזרו לו לאחר שיתייצב לנשיאת עונשו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ז אב תש"פ, 06 אוגוסט 2020, במעמד הצדדים.